

РЕШЕНИЕ

№ 6354

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7082** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 70253/23.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав по НАХД № 12960/2019г. е потвърдено Наказателно постановление № 19-4332-004222813.03.2019г., издадено от началник група към СДВР, с което на Л. В. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4-то от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП.

Решението е обжалвано от санкционираното лице като с твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения се иска отмяната му и вместо това постановяването на съдебен акт, с който обжалваното пред въззивната инстанция наказателно постановление /НП/ да бъде отменено като незаконосъобразно. Доводите за това са, че съдът не е обсъдил и не е преценил представените от въззивника доказателства, а на следващо място, че не е изпълнил задълженията си да провери служебно за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на образуваното административнонаказателно производство – неверни били констатираните с АУАН

обстоятелства по настъпването на ПТП; А. не бил напуснал мястото на ПТП без за уведоми компетентните органи; такива въобще не дошли, нито съставили на място АУАН; АУАН не бил предявен и връчен на нарушителя. Връченото на А. копие от АУАН било изцяло нечетливо, което нарушавало правото му на защита, тъй като пречатствало подаването на възражение срещу него по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН. Нарушена била и разпоредбата на чл.40, ал.3 вр. ал.1 ЗАНН.

В съдебно заседание изложеното в касационната жалба се поддържа чрез адв.Ш., който претендира и присъждането на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, ІХ-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 17.12.2018г. около 07,05 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение към [населено място], А. управлявал лек автомобил „Сеат Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като на разклона за С. скоростна тангента, поради изцяло навлизане в разклона за тангентата, не пропуснал и реализирал ПТП с движещия се в разклона отдясно на него лек автомобил „Ситроен Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Водачът напуснал мястото на ПТП без да уведоми компетентните органи.

След настъпването на ПТП водачът на другия автомобил – свидетелят Искрен Г. Я., се обадил на телефон 112. На място пристигнал дежурният от КАТ за съответния ден като помолил останалият на място участник в ПТП да попълни декларация, била изготвена схема на ПТП и протокол за него като били описани щетите по автомобила на Я. – преден ляв калник, предна лява врата.

По данните, подадени от Я. бил издирен собственика на автомобила с рег. [рег.номер на МПС] – Б. С. Д., която попълнила декларация по чл.188 ЗДвП /приложена по делото/, че автомобилът се ползва от А. като последният потвърдил това обстоятелство с декларация /също представена по делото/.

Въз основа на тези данни бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП.

Същото съдът приел за законосъобразно като издадено при отсъствие на допуснати процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно. В настоящото производство съдът е ограничен от нормата на чл.218 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН – следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като обсъжда само посочените в жалбата или протеста пороци на решението.

При извършената проверка касационната инстанция намира, че оспореното решение е валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон като не се установяват пороците, сочени в касационната жалба.

Разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗДвП предвижда, че при извършване на маневра, която е

свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Съответно разпоредбата на чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4-то ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал.1 – в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Решаваният съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти, в т.ч. съставеният протокол за ПТП, видно от който щетите по лекия автомобил „Ситроен Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] са от лявата му страна, т.е. са в резултат на предприетата и извършена от касатора маневра, при която не е спазено предимството на движещия се от дясно автомобил.

Съответен на фактите по делото е и изводът за осъществено нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП – като участник в ПТП А. е следвало да изчака идването на контролните органи, което той не е сторил, за което правилно му е наложена санкция по чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП.

Неоснователни намира касационната инстанция в настоящия ѝ състав, възражения за допуснати съществени процесуални нарушения.

На първо място действително АУАН е съставен не на датата на извършване на нарушението, а на 28.01.2019г. Това обаче е последица от извършеното от А. нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП. След като същият е напуснал мястото на ПТП е било необходимо да бъде издирен собственика на автомобила по подадените от другия участник в ПТП данни, като от своя страна собственичката на лек автомобил „Сеат Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , изрично писмено е заявила, че автомобилът се управлява от касатора – обстоятелство, което не е отречено от него в подадената на 28.01.2019г. декларация. Едва към тази дата е станал известен нарушителя и от тази дата започва да тече тримесечният срок за съставяне на АУАН по чл.34, ал.1 ЗАНН.

Не отговаря на фактите по делото възражението на касатора, че обстоятелствата, констатирани с АУАН относно настъпването на ПТП са неверни. На първо в подадената от него на 28.01.2019г. декларация той твърди, че ПТП изобщо не е настъпвало. Същевременно в касационната жалба твърди, че не е напуснал местопроизшествието преди идване на контролните органи. Механизма на настъпване на ПТП, описан в подадената от А. декларация, пряко сочи на неспазване от негова страна на правилата на предимство – сигнализирането с включване на мигач за намерение за извършване на маневра не му дава предимство - преди да започне маневрата, той е трябвало да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение – чл.25, ал.1 ЗДвП.

С поведението си на пътя А. не само е създал условия за реализиране на ПТП, но не е изпълнил и задължението си по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП да изчака пристигането на контролните органи. За това свидетелства и изложеното в подадената от него декларация, както и доказателствата по делото, а именно че се е наложило да бъде издирен собственика на автомобила. Именно поради това нарушение на касатора

АУАН е съставен по-късно и не на мястото на извършеното нарушение. Обратното на твърденията му АУАН му е предявен и връчен, за което свидетелства положението от него подпис, като освен това е съставен в негово присъствие. Не е налице твърдяното нарушение по чл.40, ал.3 вр. ал.1 ЗАНН. Съгласно посочените разпоредби, актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. В настоящия случай АУАН е съставен в хипотезата по ал.4 на посочената разпоредба – въз основа на официални документи, каквито са протоколът за ПТП и схема на ПТП, в който случаят законът постановява, че актът може да бъде съставен и в отсъствие на свидетели. Нарушенията са описани точно и ясно, по начин, който позволява на А. да разбере какво точно му се вменява в отговорност, поради което съдът намира, че не е налице и твърдяното нарушение по чл.44, ал.1 ЗАНН като следва да бъде отбелязано и обстоятелството, че при предявяване на АУАН същият е подписан от него без възражения.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора разноси не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 70253/23.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121-ви състав по НАХД № 12960/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.